

Rajzpályázat

Kert, család, ünnepek a Gellért-hegyen

Kedves Köbölös Diákok: Alsósok, Felsősök és Ovis kistestvérek!

A mai Gombocz Zoltán utcát régebben Plósz Lajos utcának hívták: arról a dr. Plósz Lajosról kapta a nevét, aki nemcsak híres és jó orvos, Kossuth Lajos háziorvosa, de igen jótékony ember is volt. A szegény embereket ingyen vizsgálta, és még orvosságot is vitt nekik, saját költségén kiváltva a gyógyszereket.

Fia, dr. Plósz Sándor a Magyar Tudományos Akadémia másodelnöke (ma úgy mondanánk, alelnöke) volt, Európa-szerte híres jogász és egy időben még igazságügyminiszter is! De nemcsak hivatásának élt, hanem elsősorban családjának és hazájának. **Azt a telket, amin ma A KÖBÖL áll, és azt is, amelyiken a Pető Intézet, dr. Plósz Sándor adományozta saját telkeiből a Fővárosnak, hogy ezzel is segítse az országot az I. világháború után!**

Plósz Sándor nagyon szeretett kertészkedni. Az ő családja volt az első, amely – több mint 100 évvel ezelőtt, kezdetben tavasztól ősziig, majd egész évre – a Gellért-hegyre költözött. Hatalmas gyümölcsös és szőlő vette körül házukat, a régi Vincellérházat, melyet sajnos mostanra már lebontottak. (A Gombocz Zoltán utca 9. helyén állt – az utca sarkán idén emléktáblát avatunk!)

IDEI RAJZPÁLYÁZATI TÉMÁINK: bármelyiket választhatod, de csak egyet válassz!

1. Plósz Sándor, a kertész, Apa és Nagyapa

Két idézetet osztunk meg veletek: Plósz Sándorról, családjáról, kertjéről. Válasszátok ki bármelyikből azt a részt, amelyik a legjobban tetszik, és rajzoljatok hozzá!

2. Kert, család, ünnepek a Gellért-hegyen

Vagy „Kert, család, ünnepek a Gellért-hegyen” témában is rajzolhattok! Például azt, hogy milyen a kertetek, vagy hogy te milyen kertet szeretnél itt a Gellért-hegyen: milyen fákat ültetnél bele, hogyan gondoznád a növényeket, lenne-e bunker a fán és búvóhely az állatoknak, méhlegelő illatos és színes virágokkal? Hogyan vesz vagy venne részt a család a kert gondozásában, hogyan és mi mindent ünnepelnétek benne együtt? Ezek mind csak gondolatébresztő ötletek, alkoss szabadon!

3. Az ötödik Ménési Kulturális Utcabál

Az idei évben immár ötödik alkalommal rendezzük meg a Ménési Kulturális Utcabált. Ennek örömeire mi is ültetünk egy fácskát, amit közösen öntözünk és gondozunk majd. Úgyhogy lerajzolhatjátok azt is, mit szerettek legjobban a Ménési Kulturális Utcabálban! A Gyerekudvart? A fagyit? A programokat? Az esti táncot? Rajzolj, alkoss, örökítsd meg a hangulatot!

A rajzpályázat legfontosabb tudnivalói:

- A fenti három témából **bármelyiket** választhatod.
- A rajzpályázatra minden pályázó *(nem kategóriánként, hanem)* összesen 1 alkotással nevezhet, mely szabadon választott technikával készülhet A4-es méretben.
- **A rajzokat a Gyerekudvarba (Medgyaszay István Emlékhely, Ménesi út 59/B) várjuk az Utcabál napján 15:30-tól 17:00-ig!**
- Minden pályázó ajándékot kap, a legjobbnak ítélt alkotások díjazásban részesülnek!
- **Eredményhirdetés: este 6 órakor a Gyerekudvarban!**
- Szeretettel várunk családdal együtt az **V. Ménesi Kulturális Utcabálon 2025. szeptember 20-án szombaton délután** a Ménesi útnak az iskola feletti szakaszán!

Az 1. témához ígért idézetek:

„Mire felnőttek a Plósz gyermekek, végleg kiköltöztek a Gellért-hegyre. A három nagyleány nagyon dolgoz volt. A legfiatalabb, Emma ment legelőször férjhez. Így Gizella és Eugénia maradtak jó sokáig együtt otthon. Mind a három leány tudott varrni, még a báli ruhájukat is maguk varrták.

Naponta kétszáz kanna vizet hordott ki mindegyik leány, mert a kemény, kavicsos, sovány, agyagos Gellért-hegyi föld száraz és nehezen művelhető volt. Plósz Sándor nagyapa pedig, mint nagy kertész, a sivár földből is eredményeket akart felmutatni. A telek legnagyobb része gyümölcsös, őszi- és sárgabarackkal, mandulával, szilvával volt beültetve. Naponta jött hajnalban a gyümölcsös kofa átvenni az eladó gyümölcsöt. A lányok Nagypával szedték, hordták, Nagymamika pedig egy kis széken ülve válogatta a kofáknak szánt portékát.

Saját maguk számára is sokat főztek be, de nyaraló nagynénjeik számára is elvállalták. Egész délelőttjük ezzel telt, aztán délben kerti úszómedencéjükben egy nagyot úsztak, majd bőséges villásreggeli után rendesen, ágyba fekvé aludtak ebédig, mely csak négy órakor volt, tekintettel a későn hazatérő Nagypára. Délután szépen felöltöztek, s ahogy a lányok mondták, „akkor már nem kertészleányok, hanem Plósz kisasszonyok voltunk.”

(Részlet Plósz Sándor unokájának, Fráter Borbálának 'Fény és árnyék' című önéletrajzából)

„Dr. Plósz Sándor jó és igaz ember volt. Meleg, szerető szív. Sohasem felejttem el, amikor egyszer elmentem hozzá, Ménesi úti villájába, megláttam Plósz Sándort, az ős, a nagy tudóst, hatalmas kivilágított dolgozószobájában, két kicsi unokája ült a térdén, azoknak mesélt. Nem csöngettem, lassan visszamentem. Kicsi unokáit annyira szerette, hogy lelkét érzékenyen érintette már az is, ha őket valaki, más kicsinyekkel összehasonlította. De nagyon szerette egész családját, hitvesét, gyermekeit, testvéreit.

Szerette a természetet. Szabadidejét Ménesi úti kertjében töltötte. Kertészkedett. Büszke volt különösen őszi- és tavaszi-ültetvényeire. Amikor ezek virágos pompában ragyogtak, vitték lelkét a tudomány ismeretlen vidékei felé. Kicsi papírszeletek voltak a zsebében, azokra jegyezte fel gondolatait.”

(Részlet dr. Tóth Károly megemlékezéséből, melyet 1926-ban olvasott fel a Szegedi Egyetemen)